

mindig a podóliai *Winsiben* van, ahova meg érkezett a cár egy udvari vonata is.

A pétervári távirati ügynökség útján közölt orosz hivatalos jelentések szerint Bruszolv támadó hadseregét nagy veszteségek érték, úgy, hogy egyes ezredek csaknem összes tisztjeikkel együtt teljesen elpusztultak. Ezek az adatok még benne vannak a Reuter-fordításában is, ellenben a Havas-ügynökség fordításából már hiányoznak és csak annyit ismer be, hogy az orosz hadsereg tisztekben és katonákban veszteségeket szenvedett. Az óriási tiszti veszteség mindenesetre csökkenteni fogja az orosz offenzíva támadó erejét.

Elpusztított orosz tölcser-állások

Berlin, június 15. A *Berliner Tageblatt*nak a keleti harctéren lévő haditudósítója jelenti:

— *Ogorodniki* falutól délre és *Milajkovtől* északra már hosszabb idő óta heves földalatti háború dúlt a német és az orosz állások között. Különböző aknarobbantások hatalmas tölcseréket vájtak, amelyeket az

oroszok megszállottak és két támaszponttá építették ki. Tüzérségünk ezeket az ugynevezett tölcserállásokat június 10-én estefelé két óra hosszáig bőségesen bombázta, míg végre a tüzelés pergőtüzzé változott. Miután az orosz támaszpontok beomlottak, este több német gyalogos század és erre a célra különösen kiképzett vadász-osztag rohamra indult. A vitéz csapatok csakhamar eljutottak a főállásokba és szuronnal véres harc után kivetették az ellenséget. A győztes gyalogság azután megsemmisítette a tölcserállásokat, fölrobbantott két, már megtöltött aknát, azután a jól sikerült feladat teljesítése után, amelyben csak nagyon kevés veszteséget szenvedett, száz fogollyal és néhány gépfegyverrel visszatért.

Öt orosz szállítóhajó elsüllyedt

Szofia, június 15. A *Kambana* jelenti, hogy egy török tengeralattjáró naszád elsüllyesztett öt orosz szállító gőzöst, amely municióval és egyéb hadi felszereléssel utban volt Erzerum felé. A hajók legénységét megmentették.

Gróf Tisza István nemzeti aspirációink teljesítéséről.

— Az indenmitási javaslatot elfogadták. —

(*Budapesti tudósítónktól*.) A képviselőház csütörtökön folytatta és befejezte az indenmitási vitát. A javaslat megszavazása előtt gróf Tisza István miniszterelnök emelkedett szólásra, aki reflektálva a vita során elhangzottakra érdekes és nagyjelentőségű nyilatkozatot tett. Beszéde elején foglalkozott a békekérdéssel, majd rátért Magyarország speciális helyzetére és megállapította, hogy a háború után a *status quo ante* fentartása nélkül kell a magyar nemzetet sovíniszta követeléseiben kielégíteni és fejlődését biztosítani. A nagy tetszéssel fogadott beszéd után a képviselőház megszavazta az indenmitást.

Az ülés lefolyásáról az alábbi tudósításban számolunk be:

Beöthy Pál elnök feltizenegy után megnyitotta az ülést. Az elnöki bejelentések után *Juriga* Nándor foglalkozik az indenmitással. Rámutat arra, hogy a tüdővész, a nemi betegségek és az alkoholizmus milyen veszedelmet jelentenek. Ezután foglalkozik a háborús élelmezés kérdésével. Kijelenti, hogy a közoktatásiügyi kormány politikájában a magyarországi nemzetiségek új korszakának hajnalát látja.

Giesswein Sándor a szociális problémák megoldását sürgeti. A maga részéről első sorban a birtokpolitika reformját tartja legszükségesebbnek, mert ettől függ az ország termelő ereje. *Gratz* Gusztáv rámutat a gazdasági téren elkövetett hibákra, főleg a kormány közlelmezési intézkedéseit hibáztatja.

A délutáni ülés *Szász* Károly elnöklésével 5 órakor kezdődött. *Huszár* Károly a hadisegély kiosztására vonatkozólag kért felvilágosítást. *Lukács* György azt kérdezte, hogy milyen intézkedéseket hajlandó fogyanatosítani a kormány a venerikus betegségek leküzdésére. *Mezőssy* Béla indítványozta, hogy osztálysorsjáték koncesszióját a kormány ne hosszabbítsa meg, hanem vegye át saját kezelésbe és rokkantakat bizon meg a sorsjegyek árusításával. Gróf *Bszterházy* Móric a tilizfa és az élő állatok makszimálását követelte. *Teleszky* János pénzügyminiszter közölte ezután, hogy a

kormány tervbe vette az osztálysorsjáték koncessziójának megvonását, de csak a háború után veszi saját kezelésbe. Ezért adják a további engedélyt csak négy évre, egy évi felmondással. Báró *Ghillány* Imre földművelési miniszter a rekvirálásra és a hadi termény r. t.-ra vonatkozólag tett megnyugtató kijelentéseket.

Gróf Tisza István miniszterelnök: A vita lezárása előtt rövid beszéddel kívánok még a helyzettel foglalkozni. A béke utáni vágyunk dacára, a háborút energikusan folytatnunk kell. Ellenségeink nyilatkozataiból még az utolsó napokban sem maradt ki, hogy a monarchiát meg kell semmisíteni és Németországot le kell győzni. Dacára annak, hogy a monarchia és Németország defenzív állásponton van, az a legújabb jelszó, hogy a német kereskedelmet lehetetlenné kell tenni. Ily körülmények között magától adódik, hogy a további véráldozatokért kit terhel a felelősség, mi kénytelenek vagyunk a harcot folytatni.

— A lengyel — kérdésre vonatkozólag báró *Burián* István külügyminiszter ur véleménye is megegyezik Bethmann Hollweg azon véleményével, hogy Lengyelországot nem engedhetjük vissza orosz uralom alá. A kancellár kijelentette, hogy a lengyelkérdést velünk egyetértve fogják megoldani. *Lengyelország felszabadítása belső örömmel tölti el a monarchia illetékes tényszerűt*, mert a felszabadítás fontos érdeke a központi hatalmaknak. Lengyelország szabadságának visszaadása minden szabadságszerető emberben él és a kérdési bizonyára közmegelekedésre oldják meg. Magam is meg vagyok arról győződve, hogy a lengyel nép életérdekeit meg kell óvni. (Általános taps.)

— Gróf Apponyi Albert azon óhaját, hogy Magyarországra vonatkozólag a jövőben ne lehessen szó a status quo anteról abban az értelemben, hogy ne keressük a mi nyugalomunknak, sem a mi fennállásunknak erősebb biztosítékait azoknál, amelyekkel a háború előtt birtunk, én is aláírom. (Éljenzés és taps.)

A háború megváltoztatta a világot és az embereket. Magyarország olyan fényes hadifettekkel szerepelt a világháborúban,

hogy minden fentartás nélkül kívánhatja sorsának jobbrafordulását. A háború bebizonyította Magyarország értelmi érettségét a nagyhatalmi álláshoz, azért lojalitással meg kell adni, amire joggal igényt tart. A nemzetiségek és osztályok érdeke háttérbe kell, hogy szoruljanak és csak a nemzet érdeke kell, hogy előtérbe lépjen.

Aki be nem látja, hogy a háború után Magyarország fejlődése és nemzeti erősbödése mennyire kívánatos, az nemcsak a nemzetnek, hanem a dinasztának is ellensége.

A háború közelebb hozta a magyar nemzet tagjait egymáshoz. Megtanultuk becsülni egymást. A háború tapasztalatait fruktiválni kell. Kérdezem, akad-e még ezek után is olyan, aki a Ripp van Winklet játsza és át akarja aludni az eseményeket és ott kezdeni, ahol elhagytuk. Azt akarjuk, hogy a háború áldásos következményekkel járjon a nemzetre és minden erőnket megfeszítve ezért munkálkodjunk. Abban a reményben, hogy szebb és jobb jövő alapja lesz a mostani nagy megpróbáltatás, még egyszer kérem az indenmitási javaslat elfogadását. (Hosszantartó éljenzés és taps.)

A miniszterelnök beszéde után a Ház megszavazta az indenmitási javaslatot. A pénteki napirendre a javaslat harmadszori olvasását tűzték ki.

A tanyai vasut terve megvalósulás előtt.

— Ankét a főispán elnöklése alatt. —

(*Saját tudósítónktól*.) Dr. *Cicatricis* Lajos főispán elnöklése alatt csütörtökön délbén nagyfontosságú ankét volt a tanyai vasut építése ügyében. Az értekezlet egyhangulag a rendes nyomtávu vasutvonal megépítése mellett foglalt állást, úgy, hogy a — régebbi — kisvasut építésének tervét teljesen elejtették.

Az értekezletről a *Délmagyarország* tudósítója a következőkben számol be:

Dr. *Cicatricis* Lajos főispán üdvözlí az értekezleten megjelenteket és a tanyai vasut építésével kapcsolatban a következőket adta elő:

— Szeged mintegy tíz esztendeje foglalkozik a tanyai vasut ügyével. Legutóbb Ujlaki Antal törvényhatósági bizottsági tag terjesztett a közgyűlés elé indítványt, a tanyai vasut mielőbbi megépítése érdekében. Ennek az indítványnak a kapcsán a közgyűlés megbízta a tanácsot az ügy előkészítésével. A népben hatalmas energia rejtőzik, Alsótanya öserejű föld, mindez azonban kiaknázatlan marad, ha nem nyújtunk módot az érvényesüléshez. Alsótanyán a városnak szépen fejlődő erdőüzeme van, körülbelül huszonkilencezer hold területen. Ha megfelelő közlekedési eszköz állana rendelkezésre, a fa értékesítése jóval hatalmasabb árnyokban történhetnék.

A városnak Alsótanyán nagykiterjedésű legelőbirtoka is van, amely jelenleg minimális jövedelmet hajt. Ezenkívül az utak jókarbantartására szerződésileg van kötelezve a város. A tanyai vasut létesítése esetén minden kilométer vasuti vonal ugyanannyi műutat tesz feleslegessé. A műutak fentartása, — ez kétségtelen — hasonlíthatatlanul többbe kerül, mint amennyi költségbe a vasutépítés kerül, de ez nem is csoda, mert az utépítéshez 30—40 kilométerről kell a követ homokos uton szállítani.